

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIÒDICH SATÍRICH

HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI

CONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOYS CADA SEMANA

10 céntims cada número per tot Espanya

Números atrassats 20 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA

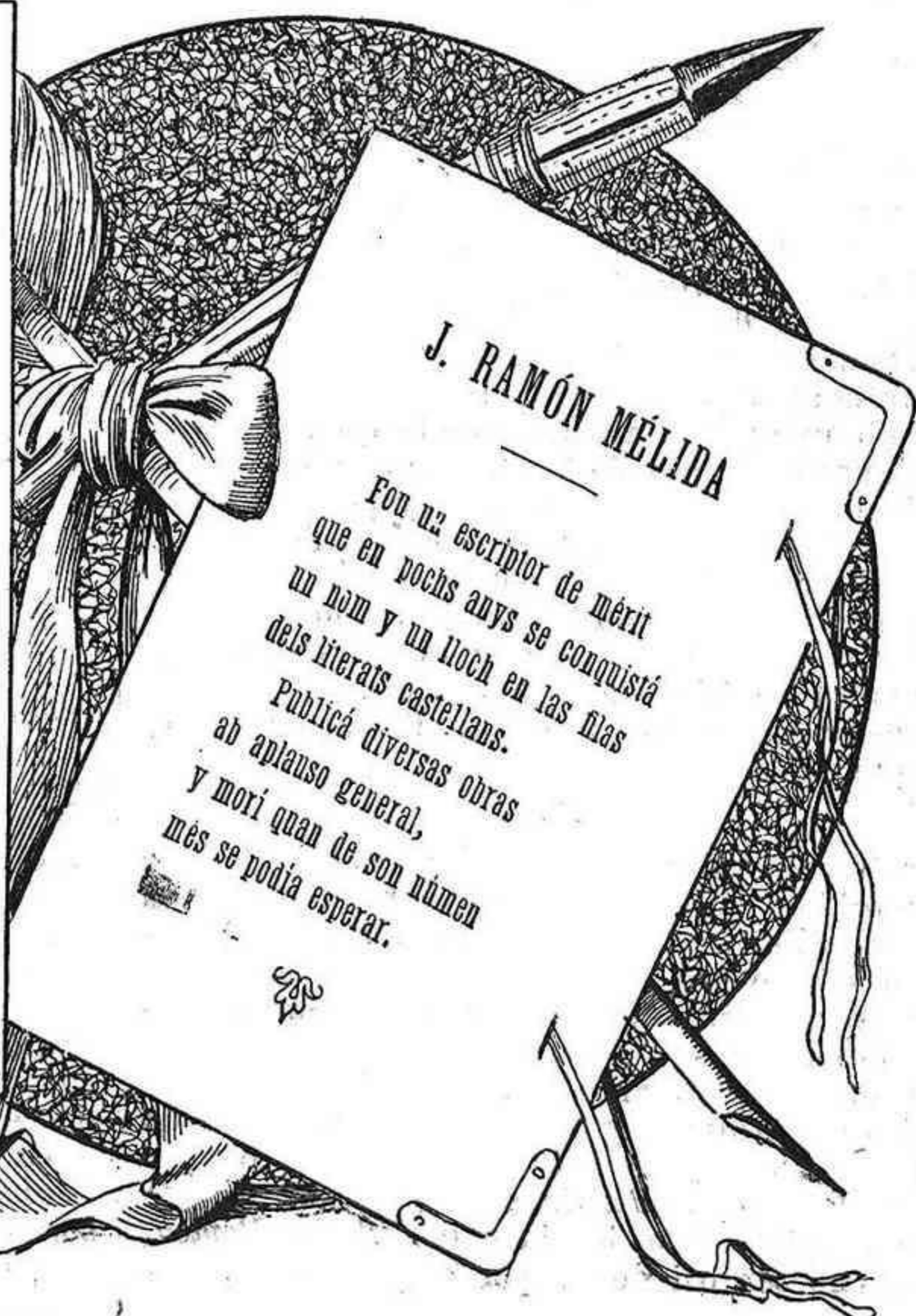
PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, 3 pessetas,
Cuba y Puerto-Rico, 4.—Estranger, 5

CAPS DE BROT

Dire
92

J. RAMÓN MELIDA

Fou un escriptor de mèrit
que en pocs anys se conquistà
un nom y un lloch en las files
dels literats castellans.
Publicà diverses obras
ab aplauso general,
y morí quan de son nùmen
més se podia esperar.

CRONICA

LAS ORIGINALITATS DE UN AUTOR

Aquest autor es lo Sr. Ferrer y Codina.

No es mal rebombori 'l que vá armarse ab la publicació del article en que revelavam la procedencia francesa y castellana de la séva comedia *original* ¡¡TENORIOS!!

Original, si, senyors, que per *original* l' havia donada sempre, de paraula y per escrit, fins al moment en que á nosaltres se 'ns vá ocorre tirar de la manta y descobrir lo gatuperi.

Avuy ja no cal discutir sobre la originalitat de la obra; pero en cambi crech que resultarà bastant entretingut posar una mica de relleu las originalitats del séu autor.

Lo Sr. Ferrer y Codina, al enterarse del article de L' ESQUELLA, no vá tenir prou temps per acudir al *Noticiero Universal*, qual periódich publicá un suelto del tenor següent:

«Nos escribe don Antonio Ferrer y Codina manifestándonos que en el número 283 de *La Tomasa* hizo constar que su nueva comedia (no drama, como anoche dijimos), *Tenorios* «estaba inspirada en un vaudeville francés», diciendo inspirada porque el personaje nervio de la trama «sin la cual no existiría la comedia, es completamente original, como originales son los innumerables chistes que contiene la obra y original también de toda originalidad el desenlace en casi todas sus escenas, desde las primeras del tercer acto que ha resultado el de más efecto.»

«Añade el señor Ferrer y Codina, luego de recordar la originalidad del drama *Mal Pare* del escritor P. del O., que no conoce *El pleito de Sandoval*, y señala algunos extremos demostrativos de que su comedia no puede ser una traducción castellana. Hace constar que en los ejemplares de *Tenorios* consta el título de la comedia francesa en la cual se inspiró, y recuerda [que en el catálogo de sus obras se hallan muchísimas de indiscutible originalidad «si de escaso mérito» que le libran de la necesidad de «timar paternidades.»

Tal es l' explicació que ha intentat donar al públich l' atribulat autor de «¡TENORIOS!»

No sembla sino que per desarmarnos haja volgut cubrirse ab l' exemple del drama *Mal Pare!* sense adonarse l' infelís qu' entre un y altre cas no hi ha la paritat més mínima.

L' autor de *Mal Pare!* lluny de ocultar l' origen francés del séu treball, ho digué á tothom avants del estreno, durant l' estreno y després de l' estreno: tant es aixís que 'ls ensaigs s' efectuavan ab un exemplar imprés en lo qual hi estava consignat lo titol de l' obra francesa en que s' havia inspirat per escriure la séva, y per ningú era un secret ni ho ha sigut may que aquell drama no es original en absolut. Expontáneament tenia dit de paraula é imprés en lletres de motillo lo que feya al cas molt avants de que ningú se li tirés á sobre ab lo desitj de moure saragata.

Y aquest no es lo cas del Sr. Ferrer y Codina. ¡Ni que ha de ser!

La comedia ¡TENORIOS! ha sigut *original* y per *original* ha passat, fins al moment que nosaltres hem fet públich lo contrari. Lo Sr. Ferrer y Codina no sols se guardava al pap solapadament la procedencia francesa ó castellana de la séva comedia, sino que fins la dava per original, per enterament original, de paraula y per escrit.

Diga ara lo que vulga en *El Noticiero*, crech que no té res d' envejable la situació desairada en que ha quedat l' *aplaudit dramaturgo* entre 'ls que solen freqüentar los bastidors del *Teatro Romea*, cansats de sentirli donar per original séva, una

obra que després, quan s' ha vist descubert, ha hagut de confessar que no ho era.

D. Frederich Soler, poch després de l' estreno li preguntava si realment era original, y al contestarli 'l Sr. Ferrer afirmativament, en Soler li deya que s' *havia colocat ab ella á l' altura dels primers autors dramátichs d' Espanya*. Y 'l Sr. Ferrer acceptava estarrufat aquest elogi, sense considerar que havia de venir un dia en que quedaria colocat no entre 'ls primers autors, sino entre 'ls *primers mistificadors*, per no emplear un calificatiu mes dur.

Lo Teatro Regional, ilustrat senmanari barceloní, no tenint cap fonament positiu, guiat sols per la contextura de *Tenorios!* ó coneixent tal vegada que 'ls dots intellectuals del Sr. Ferrer y Codina no arribarán may á idear l' arquitectura de una obra de tals condicions, hagué de manifestar que la séva comedia li feya olor de francesa. Donchs bé, bastá aquesta presunció, perque 'l Sr. Estany, editor de *La Tomasa* no vejés una sola vegada á un dels redactors del *Teatro regional*, sense preguntarli ab tó de buria:—¿Y donchs? ¿Qu' encare no l' han trobada l' obra francesa de que procedeix *Tenorios!*?

Senyal evident de que 'l Sr. Ferrer, director de *La Tomasa*, engatussava al séu editor mateix, fent passar per absolutament original una obra que no ho era ni molt menos. ¿Qué dirá ara 'l senyor Estany, quan se topi ab lo redactor del *Teatro Regional*?

No acabariam may si haguessem de aduhir totes las citas del mateix género que han arribat als nostres oídos. Una informació oral sobre aquest extrém, deixaria al Sr. Ferrer y Codina més aixafat que una neula.

Pero no hi ha necessitat de acudir á aquest y á aquell altre per averiguar lo que 'l Sr. Ferrer y Codina ha dit y manifestat de paraula. Per comprendre fins ahont arriba la barra de aquest senyor, hi ha altrás probas basadas no en paraulas que sempre poden embolicarse ó posarse en dupte, sino en escrits. Las paraulas se las ne dú 'l vent: los escrits quedan.

Aixís, donchs, cantin papers y mentin barbas.

Los cartells de Romea han consignat sempre que la comedia *Tenorios!* era *original* del Sr. Ferrer y Codina. Fins lo passat diumenje encare ho deyan. Y 'l Sr. Ferrer, que ni una sola nit deixa de assistir al teatro en companyia de la seva esposa Sra. Parreño, no s' ha cuidat may de fer rectificar aquest concepte fals.

¡Y qué havia de fer rectificar, si ell era qui més alardejava de l' *originalitat* de *Tenorios!*

En lo suelto del *Noticiero* demana que 's fassi públich «que en el número 283 de *La Tomasa* hizo constar que su nueva comedia *Tenorios!* estaba inspirada en un vaudeville francés.»

Aixó que sembla que hauria de absoldre al senyor Ferrer y Codina del pecat de tenir amagat un timo literari, no es més que una nova superxería, sobre la qual crido seriament l' atenció de totes las personas poch amigas de que ningú se las rifi.

No es cert que 'l Sr. Ferrer y Codina, en lo número 283 de *La Tomasa* fes constar que la seva comedia *Tenorios!* estigués inspirada en un *vaudeville francés*. Lo que 'l Sr. Ferrer y Codina consigná en lo citat número, página 59, es lo següent que copió á la lletra:

«L' obra que 'ns ocupa está inspirada en lo *vaudeville francés*, lo qual fa que posseheixi aquell sabor traspirenaich, tan apetitós per lo gust de avuy dia, etc., etc.»

MUNICIPIS MODELOS.—DESGRACIAS DEL DE GRÀCIA

—Senyor Governador:
 ¿no diu que vol practicar
 una inspecció dels méus interessos
 á la casa de la vila? Donchs li supli-
 co que la fassi fer per aquests dos
 senyors: son los més apropósit.

De manera que no digué qu' estigués inspirada en un *vaudeville*, sino en lo *vaudeville*, y com no determinava quin era aquest *vaudeville*, qualsevol compendrà que volia referirse al género *vaudevillesch*. O'l párrafo vol dir aixó ó no vol dir res. En lo cas present, del article LO que va escriure realment á l' article UN que cita en lo *Noticiero* com autèntich, hi va tanta diferencia com entre la serietat y la barra. Jutjis per aquest sol detall de la bona fe ab que pretén exculparse 'l célebre *dramaturgo*, y de la fecunditat pasmosa del seu ingeni.

Pero ¡cóm dintre podia dir lo Sr. Ferrer y Codina lo que pretén en lo número 283 de *La Tomasa*, corresponent al 26 de Janer, si en los números posteriors del 15 de Febrer y del primer de Mars del mateix períodich tornava á proclamarse autor *original de ¡Tenorios!*

En efecte: 'l dia 16 de Febrer, en la página 108 publicava un *avis*, manifestant que: «Está ja en premsa y probablement sortirà la senmana entrant la comedia en tres actes que tan ruidós com expontani éxit obté en totas sas representacions en lo teatro Romea, titulada ¡TENORIOS! ORIGINAL de nostre apreciat director D. Antón Ferrer y Codina.»

!!!ORIGINAL!!!

Y 'l dia primer de Mars, en la página 127, y baix l' epígrafe: *Avis important*, deya:

«Está ja impresa y se ven en nostra administració (5, San Ramón, 5), principals llibrerías y demás punts usuals de venta, la comedia de grandió éxit, ORIGINAL de D. ANTÓN FERRER Y CODINA, titulada

¡TENORIOS!

estrenada en la present temporada en lo teatro Catalá (Romea).

»Desde avuy comensarán á servirse las remesas als senyors corresponsals que n' han fet demandas.»

Aixís deya l' *avis important* que transcrich literalment. De manera que 'l dia primer de Mars, segons *La Tomasa*, dirigida pel Sr. Ferrer y Codina, la comedia *¡Tenorios!* encare era ORIGINAL del senyor Ferrer y Codina.

¡Y aquest home s' atreveix á sorprendre la bona fe de *El Noticiero Universal*, dihentli que en *La Tomasa* «hizo constar que su nueva comedia *¡Tenorios!* estaba inspirada en un *vaudeville* francés!»

Davant de semblant mistificació ¿quin cas pot ferse de la sinceritat del Sr. Ferrer y Codina?

* * *

Pero en lo *suelto* del *Noticiero* hi ha una altra afirmació, que 'ns cal recullir. Es la següent:

«Hace constar (lo Sr. Ferrer) que en los ejemplares de *¡Tenorios!* consta el titulo de la comedia francesa en la cual se inspiró.»

Per comprobar aquest extrém, dissapte enviarem al establiment del Sr. Estany, San Ramón, 5, á comprar un exemplar de *¡Tenorios!* Y á pesar de que en l' *avis important* de *La Tomasa*, insert dos dias avants, s' anunciava que l' obra estava ja impresa y que 's venia en aquella administració y que desde aquell dia comensarían á servirse las remesas als corresponsals, no poguerem obtenir l' exemplar que sollicitavam.

Es més: la resposta que á casa 'l Sr. Estany donaren á la persona á qui enviarem en busca del exemplar, mereix ser coneguda per la seva ingenuitat:

—No n' hi haurá—li digueren—fins la senmana entrant *perque falta un full*.

Dos dias després de haver anunciat l' aparició de l' obra no n' hi havia de fetas. A l' hora en que escribim aquestes ratllas, sis dias després de l' anunci; encare no n' hi há. ¿No vol dir aixó que 's tracta de posar en regla la procedencia de *¡Tenorios!*

No pecarém de maliciosos suposant que ara 's canviarà la portada, consignants'hi 'l títul de l' obra francesa, requisit del qual se degué olvidar lo célebre *dramaturgo*, avants de que nosaltres aixequessim la llebra. Pero en aquest cas, consti que l' autor de tantas *originalitats* haurá obrat á *posteriori*, al veure's descubert y quan ja no tenia més remey que confessar la seva culpa.

Pero queda sempre 'l rastre de la maniobra, y aquest rastre tan sospitos no hi ha medi de borrarlo. No sent lo que ha fet cap heroicitat, no mereix lo nom d' *héroe per forza*; pero 'l títul de *confés per forza* ningú negará que se l' ha ben guanyat.

Com ningú negará tampoch qu' en certas ocasions, resulta encare molt menos ayrós que apropiarse una producció agena, veures obligat á restituhirla, en la forma en que ho ha fet lo Sr. Ferrer y Codina, es á dir, tart, atolondradament, baix la pressió de una denuncia pública, y quan tantas probas quedan de que ja se l' havia ficada á la butxaca á fer companyia á algunas altras obras del seu repertori que, tenint idéntica procedencia, perque encare ningú ha dit res, passen per originals.

Per avuy no dihém res més; pero si 'l Sr. Ferrer y Codina s' hi empenya, un altre dia donarém *Un cop de telas*.

P. DEL O.

A CARITAT

SONET

A tú que tens un nom tan compassiu
y per tothom del mon prou alabat,
á tú qu' ets un modelo de bondat
y ta virtut ensalsan ab motiu;
á tú que tant en grau superlatiu
practicas lo téu nom tan ensalsat;
á tú se dirigeix ab humiltat
avuy, 'l qui 'l sonet aquest escriu.

¿Vols ferme compassiva Caritat
la *idem* de donarme per favor
(si no 'l tens compromés) lo téu amor?

Mes si fos que 'l tinguessis ja donat,
entregam quatre rals per compassió,
que me 'n vaig al billar á fé 'l *xapó*.

LLUIS SALVADOR.

PELEGRINS

¿Cóm varian los temps!

Antiguament, pelegrinar era sinónim de patir. Lo qui 's llansava á una empresa d' aquest género, ja sabia lo que li tocava. Recorre camins aspres y carreteras polsosas; dormir en pallissas y corrals, aguantar soleyadas, frets, plujas, lo que vingués....

¿Beure? Aygua dels rius ó dels estanys que trobés en son camí. ¿Menjar? Lo que li deparés la caritat á la Providencia, aquesta Providencia que vetlla pels aucells y pels pelegrins honrats.

Quan lo pobre penitent surtia del séu poble per anar á Montserrat, á Roma, á Jerusalem ¡qué sabia ell del temps que passaria pel camí, del curs de las sevas jornadas, de quan arribaria allá ni de quan tornaria á puesto!....

—¡Me 'n vaig!—deya en aquells temps lo pelegrí:—¡me 'n vaig!.... Déu sab quán tornaréu á véurem.—

Devegadas, may més. Las neus lo glassavan, las fieras lo feyan á micas, las malalties lo sepultavan en lo fons d' un barranch ó en l' espessura d' un bosch....

—¿Y 'l pelegrí?—'s preguntava la gent que havia assistit á la seva partida.

Ningú 'n sabia res. L' ansietat dels seus parents aumentava, creixia.... després anava desvaneixentse, perdentse 'l séu recort, fins que arribava un dia en que la memoria del pelegrí quedava completament esborrada.

¿Quína diferencia ab los pelegrins d' avuy!

Ab lo propòsit d' encaminarla á Roma, per veure 'l Papa y las demás cosas notables de la capital d' Italia, s' está organisant actualment una pelegrinació numerosa.

¿Qué dihen los programas y bases d' aquesta pelegrinació? Lo mateix que dirian los directores de qualsevol excursió artística, pintoresca y recreativa.

Lo pelegrí d' avuy no ha d' amohinarse ni pensar ab res.

¿Qué vol dir alló d' arreglarse un traje suert, ab la capeta guarnida de petxinas, lo barret d' amplas alas pera aguantar los xubascos y 'l bastó rematat ab la indispensable carbasseta?

Lo progrés y 'ls refinaments del sigle ho modifícan tot.

Basta que 'l pelegrí afluixi tal ó qual cantitat, y 'ls directores del tinglado 's cuydarán de tot lo demás.

PELEGRINACIO OBRERA Á ROMA

—¡Ep, senyor barber, la corona no me l' afayti!
Haig d' anar á Roma uns quants días á fer d' obrer.

—¡Y ara, mossen Nofre! ¿Disfressat?
—Sí; haig de fer d' obrer: soch un d' aquests
que van á Roma.

—¿Qué 't sembla majordona méva? ¿estich bé d' obrer?
—¡Ay, mossen Fidel! ¡Si sembla 'l cansa'ader del méu poble!

—¿Voléu anar á Roma?
—Diners per menjar y feyna hauria de donarme, que fa set mesos qu' estich en vaga...

No pot darse res més hermós ni fácil.

La excursió á la ciutat eterna está perfecta y matemàticament calculada.

A horas d' ara 'l pelegrí sab ja que pagant tant ó quant:

Tal dia surtirá de Barcelona.

Tal dia arribará allá.

Estará á Roma tants díes.

Veurá aquestas y aquellas cosas.

Menjará aixó y alló.

Visitará al Papa en tal fetxa.

Surtirá de Roma en tal altra.

Y tornarà á trobarse á Barcelona 'l día tants á tal hora y tants minuts.

¿Surt un pelegrí quisquillós ó exigent que vol encara més comoditats ó més amplitut en las condicions?

Aixó ray: la civilisació, d' acort ab la fé... y 'ls quartos, solventa desseguida totas las dificultats.

¿Té diners disponibles lo pelegrí?

Donchs pagant tant més, pot anar á primera, y en compte de fer la vida de católich ras, farà vida de bisbe.

¿No está content encare ab aixó? ¿Té por del mareig ó de las onadas?

Pagant encare una mica més, en lloch d' anar á Roma en barco, hi anirá per terra, en ferrocarril, y llavors, sobre no exposarse á las furias del Mediterrani, tindrà la satisfacció de contemplar desde la finestreta del wagó de primera 'ls deliciosos panoramas que 's desenvollian á la vista del viatjer á

FILLAS DE EVA.

Fct. Elliot. Londres

Rossa, 'l mateix que un fil d' or;
pleneta com una poma...
Ab obreras pèl istil;
també hi 'niria jo á Roma.

lo llarch del litoral, de Cannes á Spezia, de Viareggio al palau de Lleó XIII.

La classificació está á la vista de tothom y al alcanse de totas las inteligencias.

—¡Pelegrins!—diuen los iniciadors del viatge:
—¡A Roma! Per tant, aniréu á primera; per tant, á segona; per tant á tercera.... La igualtat davant dels quartos: qui més bé pagui, més bé estarà. Alló que va dir Cristo dels rics, los camells y las agullas, no té res que veure ab aquesta excursió: aquí no 's tracta d' entrar al cel, sinó d' anar á Roma per visitá 'l papa.... y 'ls monuments més notables de la capital d' Italia....—

¿Volen més sinceritat?

En lo que no n' hi ha tanta es en lo carácter obrer que 's vol donar á la pelegrinació.

¿Pelegrinació obrera, per anar á Roma, ab tarifas de tercera, segona y primera.... y á fins del sigle dinou?

Que 'm dispensin los directores de la festa; pero 'm permeto duptar del *obrerisme* de la pelegrinació que 's prepara.

Altres mals-de-cap tenen avuy los treballadors espanyols, que anàrsen á rondar per las *vías* y *piazas* de Roma, exposantse á que 'ls italians los prenguin per *altri*....

¿Pelegrinació.... y obrera?... ¿No veuen que aixó de pelegrinar es cosa de gent acomodada y vagativa?

¡Qué poch n' hi haurá en la colla, d' individuos de las *tres classes de vapor*!

Parlo dels de las fàbricas de cotó....

Ara dels de las de llana... potser si que n' hi vajin.

A. MARCH.

OBRA MAL Y NO ERRARÁS

No analices, muchacho, no analices.

BATRINA.

De morros sobre un llibre que 'l temps li roba, entre frascos y ampollas de tota mena, boy fullejant la Química busca y no troba la clau d' un gros problema que 'l cap li omplena. Així 'l Doctor Baldufa la vida passa, bregant en la mar térbola de la ciencia, en eixa mar hont sura tota carbassa que tinga poch escrúpols á la conciencia. Té aprop varias sustancias alimenticias, qu' observa y analisa matant la estona per fer un bon *estudi* de las bruticias que venen á las tendas de Barcelona. Té pans de guix y mostras de ví ab fuixina, cafés fills de la industria que 'ls adultera, venenos de mil formas ab que enmatzina al qui, creyent en l' honra, justicia espera. Perque, siga per càlcul, siga ab malicia, la tenim tal com pintan, cega, tant cega, tant tapats los ulls porta nostra justicia qu' al culpable perdona y al digne pega. Puig qui 's dedica á vendre tant més hi guanya quant més fa corre l' unglá per las balansas, y si arriba á accionista del Banch d' Espanya, comprará honors y glorias, creus y alabansas. Deixant ara apart vanas filosofias, tornarem á ocuparnos del bon Baldufa, que al seu laboratorí passa llarchs díes corrent de la nevera fins á l' estufa. Desfent de la estadística la espessa trama y contemplant las gráficas de mort y vida, es quan nostre analista pasmat exclama:
—¡Insondable misterio! ¡Sembla mentida!

Puig observa que 'l cólera que á tants ne mata,
que reventa y castiga á Europa entera,
resulta per nosaltres tal patarata
que ni 'ns mata, ni 'ns torba, ni 'ns desespera.
Lligant caps allavoras, fent comparansas,
acaba, conseqüencia tras conseqüencia,
que devém als qui 'ns roban ab las balausas
la ventura, la ditxa y fins la existencia.
¿Acás aquell que 'ns dona lo ví ab fuixina,
y 'l qui al café barreja sulfat de coure
no 'ns ven la panacea, la medicina
qu' un cop toca al microbi ja no 's pot moure?
Heus aquí de quin modo la ciencia abona
al qui ven porqueria microbica.
¡Gracias mil als estafas de Barcelona
que allargan ab bruticia la nostra vida!

FOLLET.

BALANS D' AMOR

FESTEIG DEL JOVE ANTONET GRAPIALTESA AB LA SENYORITA MARIA COTOLIU, DURANT L' ANY DE GRACIA 1893.

TAULA DE GASTOS.

	Ptas	Cts.
Per las cadiras de la missa durant las 64 festas del any, ocupadas per la futura sogra, per <i>ella</i> y per mí.....	6	40
Pe'l ramillete del día de Sant Simplicí, festa patronímica del pare.....	20	
Pe'l ramillete del día de Sant Nassari, festa patronímica del fill.....	20	
Rams de flors naturals del día de Santa Sinforosa, festa del mal esperit ó siga de la mamá política.	15	
Gerro de flors del día del Sant de la meva estimada.....	25	
Cafés y propinas corresponents, pagats ab tota llealtat, per complimentar aquella regla de mal viure, que diu: <i>hont hi han barrets, no hi campan caputxas</i>	32	50
Al <i>limpia-botas</i> , per la feyna qu' avans corria á cárrech meu.....	10	30
Al mateix operari, per pulir de nou los desperfectes que m' han ocasionat las trepitjadas subversivas del meu <i>adorado tormento</i>	3	15
A l' Horxateria Valenciana, pe'ls mantecados, granisats, bescuyts y xocolates qu' han prés en l' últim estiu tots los de la familia, quan jo pagava.....	28	90
Entradas als toros, per satisfacer lo capritxo del futur cunyat.....	23	40
Als cotxeros de punt, ab motiu d' algún xafech imprevisit per l' imprudencia temeraria de donya Sinforosa, rodaments de cap de la nena Cotoliu, y ulls de poll, reuma y poagre del cap de casa.....	18	
Propinas als cotxeros y gastos forsats de tranvia per <i>encuentros</i> casuales.....	6	85
Entradas á teatro, per tenir un motiu més de rendir los meus homenatjes al ídol del meu cor.....	30	50
Localitats y lloguer de <i>gemelos</i>	42	
Per un barret xafat mentres li feya 'l tato.....	20	
Per uns pantalons de color lanquins, víctimas d' una tassa de café, girada en un arrebato mímich-violent de la sogra.....	30	
Per puros faixats, fanfarroneria d' enamorat tonto.	52	
Propinas y regalets á la raspa, porque 'm fes bona cara y 'm treballés lo negoci.....	18	50
Menjar de passatemps; caramels-los, bombons, dolsos y llamineries: gasto avans reduhidíssim, limitat á xufas y cacahuets.....	16	25
Per las estonás de billar ab que entretenia al germá d' <i>ella</i> per captarme sas simpatias.....	22	75
Propinas al mosso, sandvitxos y truytas á la francesa, pagant jo á benefici de l' altre.....	8	15
Gardenias, clavells, violetas, aromas y flors pe'l trau de la solapa, com correspon al perfecte galantejador.....	16	50
Matriculas y drets d' exámens de 4 assignaturas,		

pólissas, sellos y accessoris corresponents al curs últim, perdut á causa de no mirarme 'ls llibres y no pensar mes que ab la xicota.....	114	50
Paper de moda per la correspondencia amorosa.....	4	
Al metje, pe'ls cuydados d' un costipat de mil diables, arreplegat fent l' ós, quan <i>ella</i> estava de compras ó de visita.....	25	
Medicinas, bolados, pastillas Nielk y demés potingas.....	13	75
Gastos particulars de que <i>ella</i> 'n siguié la causa sense pensar'ho.....	60	
TOTAL.....	683	40

TAULA DE GANANCIAS, INGRESSOS Y REBUTS.

Petons { á corre-cuyta.....	86
{ á bell' agio.....	32
Abrassadas.....	1
Pessichs { de carinyo.....	10
{ de zelos.....	24
{ de rabia (recaragolats).....	13
Trepitjadas { amorosas.....	129
{ impensadas.....	6
{ d' advertencia, aprobació, avis, etc.....	9
Balls { Valsos.....	8
{ Masurcas.....	5
{ Americanas.....	28
{ Polcas.....	7
{ Rigodons.....	2
{ Schotiss.....	3
Estretas de má { apassionadas.....	156
{ amigables.....	30
{ de cumpliment.....	67
Miradas { de tendresa.....	320
{ incendiarias.....	78
{ d' esllanguiment amorós.....	19
{ de rabia.....	3
Vegadas que m' ha dit { simpatich, carinyo, videta, prenda, amor meu, guapo, elegant, etc.....	306
{ burró, tonto, atrevit, ximplet, enfadós, etc.....	286
TOTAL DE CARICIAS.....	1628

A riscos de ferlos rompre las relaciones, publico aquesta copia del original inédit qu' obra en poder del Antonet Grapialtesa.

FOLLET.

ALUMBRAT PÚBLICH

Me sembla que fet y fet, haurém d' acabar per portar á l' Edison als tribunals.

¿Que per qué, preguntan?

Perque va inventar los llums eléctrichs.

Aquí no hi ha que donarhi voltas: si ell va ser lo cap de motí de la cosa, y ara resulta que la seva invenció porta disgustos y ocasiona catástrofes, ell ha de ser lo primer responsable de lo que succeheixi.

Ja se 'n deuen haver enterat. L' altre dia, un fanal dels que la Companyia d' electricitat té á la Rambla suspesos sobre 'ls nostres caps, va rompre la cadena y ¡tururut!... sort qu' en aquell moment no hi havia ningú sota.

Temps enrera un altre fanal va fer la mateixa gracia, descrismant á dos ó tres transeunts.

Y com qu' en aquestas cosas tot es comensar, si un dia va cauren un y ara se 'n ha despenjat un altre, es de creure que de mica en mica anirán saltant tots, sembrant la Rambla de víctimas y posant á Barcelona en lo cas d' haver d' organisar manifestacions pacíficas pero enérgicas contra la companyia d' electricitat.

Perque lo que passa ab lo servey d' aquesta bona gent, se surt ja de lo vulgar y verosímil.

PÀGINAS ARTÍSTICAS (Dibuix original de J. BLANCO CORIS.)

Un día de mercat, en una vila de Galicia

Apart de la inestabilitat y de l' actitud amenaçadora dels seus fanals, té coses que si no 'ns costessin los nostres quartets, com hi ha mon fariariure.

Totas las personas que de nit solen passar per la Rambla ho saben de sobra: l' alumbrat elèctric municipal es un dels entreteniments públics més interessants y divertits.

Ara s' apagan repentinament los fanals de la dreta.

Ara s' apagan los de l' esquerra.

Ara, perque la sórt resulti variada, s' apagan un sí, un nó.

De sopte, hi ha un fanal que 's posa á esbufegar com si se li reventés la constitució interior del mecanisme.

Luego 'n compareix un altre que despedeix una llum vermella, verdaderament amenaçadora.

Després un altre que fa la llum blava.

Y seguidament un altre que la fa de tots los colors imaginables, com si digués al públich curios é imparcial:

—¡Ala! ¡trihéu y remenéu! ¡Quin color us agrada més?

No vull dir res dels fanals qu' escupen per baix carbons encesos.

Ni dels que fan tan mala cara, que sembla que no han menjat calent de dias.

Ni dels que continuament están pujant y baixant, moguts per aquells homes que 'ls cuydan.

Lo únich que faré serà lamentarme de que iluminació que tants inconvenients presenta, ens costi tants diners... y 'ns posi, per acabarho d' adobar, la vida en perill.

Dirán que 'l gas... Si senyors: lo gas que 's consumeix á Barcelona es una camama inaguantable, apropósit per infectar l' ayre y embrutar los sostres.

Pero encare, Deu n' hi do d' aquests petits inconvenients.

Lo gas se limita á fer aixó: ens hauria de donar llum y 'ns dona fum.

La electricitat es deu mil vegadas més funesta y terrible: en compte de donar llum, ens tira 'ls fanals pèl cap.

MATÍAS BONAFÉ.

ÍNTIMA

No m' ho digas més:—Olvidam que jo may podré ser téva.—
No vulgas que vagi en contra

de la corrent que á tú 'm llessa,
 puig com ara 't respondré:
 —Ja ho sé que no serás méva
 mes també sé que al olvit
 la méva ànima 's subleva
 y sé que per olvidarte
 com sembla que m' eixigeixes,
 fora precis que d' arrel
 del pit lo cor m' arrenquessen.

Y en que digas que 'm tens odi
 y que de cor m' aburreixes,
 ni 't creuré, ni de mos llabis
 eixirá una sola queixa,
 perque sé que tas paraulas
 altre las dicta, Carmeta.

Y quan deixi la méva ànima
 aquet mon, tot ell miseria,
 'hont en cada cor hi té
 un cau la rastrera enveja,
 en lo cel esperarà
 fins qu' en ell vinga la teva,
 prop la de ma santa mare
 que pera nosaltres prega,
 y al confondre's en un bes
 y en una abraçada eterna,
 Deu farà que nostras ànimas
 gosin d' una ditxa inmensa
 ja que 'ls homes, per dissort,
 ens l' han negada en la terra!

JAPET DE L' ORGA.

LIBRES

AÑORANZAS per D. VÍCTOR BALAGUER.—L'insigne poeta català reapareix en aquesta obra com en los bons temps de la séva juventut, quan recorria la terra catalana narrant sas gestas y poetisant sos recorts y sas llegendas, inflammat de romàntich entussiasme. ¡Tant cert es que 'ls anys no passen per homes tan privilegiats com D. Víctor Balaguer!

Veritat es que 'ls principals assumptos continguts en lo llibre *Añoranzas* ja no 's refereixen á Catalunya. Un d' ells, tractat en una serie de cinch cartas hermosas é interessants á quina mes puga serho, té per camp d' exploració la provincia de Burgos y principalment lo siti conegut per Fres del Val. L' altre, que compren dos cartas se refereix á un dels mes hermosos bocins de la costa cantàbrica, esmaltada ab poblacions tan pintorescas com Deva, Motrico y Lequeitío.

En un y altre, l' escriptor descriu lo que veu, poetisa lo que descriu y á cada punt embelleix sas amenas descripcions ab ays de l' ànima, ab recorts múltiples de sa benvolguda Catalunya y ab expresions de la més sentida anyoransa. De aquí, sens dupte, 'l títul de *Añoranzas* que ha donat á la colecció.

Aquesta termina dignament ab una traducció en prosa castellana del hermós poema català *La romeria de mi alma*. No podia tancar mes dignament lo poeta català un llibre en lo qual l' escriptor y 'l poeta s' uneixen per recordar los amors de tota la séva vida.

L' obra está luxosament editada per la casa *El Progreso editorial* de Madrit.

COMO HABERIS DE VIVIR.—*Avisos y consejos para sanos y enfermos ó reglas para vivir conforme á la sana razón y curar las enfermedades según los preceptos de la naturaleza* por SEBASTIÁN KNEIPP, párroco de Wörishofen (Baviera.)—Lo nom de Kneipp ha lograt ferse popular, y las sevas curas maravillosas per medi de l' aygua han arribat á alcansar renóm universal. Si á aixó agreguém que l' obra que tenim á la vista es una de las mes completas, per compendre un gran número de malalties que admeten aquell tractament, se compendrà la importancia de aquest llibre, del qual en l' extranger se n' han fet ja numerossimas edicions.

EPISODIOS DE MI TIERRA.—**LAS MUJERES DE ARBÓS**, por FRANCISCO GRAS Y ELÍAS.—Es lo tercer volúm de la serie.

Cada un dels publicats fins ara compren una narració independent. L' actual se refereix á la invasió de la columna manada pel general francès Chabrán, la qual al principi de la guerra de la Independencia entrá en la vila de Arbós, després de batres ab los somatents, entregantse al saqueig y al desenfreno. Sobre 'l fondo de aquest quadro de desolació se desarrollan los amors contrariats de dos joves. Ell, héroe del Bruch, torna á lluytar ab los francesos en la séva vila natal; ella, fugint de la iglesia, ahont s' havia refugiat, per escapar á la deshonra de la soldadesca, es ferida y acaba morint en los brassos de son amant. La bandera de Sant Isidro, que tremolava 'l somaten, y qu' ella mateixa havia brodat en companyia de otras nenas de la vila li serveix de abrich quan lo fret de la mort la cor-gela, y de mortalla, quan acaba d' existir. La narració abunda en epissodis interessants, y en l' estil literari, lo Sr. Gras y Elías fá gala de la seva acostumada gallardia.

Altres llibres rebuts:

Indicador geográfico de la provincia de Gerona per don Santos Andrés Hernández.—Conté totas las vilas, pobles y caserius, número de habitants y distancias, partits judiciales á que corresponen, industrias y produccions agricolas.

Suscinta idea del espiritismo. Periódicos y obras espiritistas.—Opúscul publicat per la redacció de las *Hojas de propaganda* y revisat per lo Viscompte de Torres-Solanot y 'l Dr. Sanz Benito.—Se reparteix gratuítament.

RATA SÀBIA.

PRINCIPAL

A benefici de la Sra. Gianini, se posá en escena l' aplaudit drama del Sr. Guimerá *«Mare é cielo.»*

No es necessari consignar lo vigor extraordinari ab que 'l genial Novelli interpretá 'l paper de *Said*. Durant tota la representació mantingué ab soberana forsa la reproducció de aquell caràcter mescla de salvatjisme y de sumissió amorosa, enriquintlo ab una gran prodigalitat de detalls qu' excitaren l' entussiasme del públich.

Molt ben secundat se vejé per la Sra. Gianini, encarnada en lo paper de Blanca, en lo qual feu gala de la séva hermosura y de sa gran inteligencia. La Gianini rebé aplausos en gran y valiosos obsequis.

Los restants actors de la companyia treballaren ab notable ajust.

En *La morte civile*, interpreta en Novelli 'l paper de protagonista, infundintli una vida extraordinaria. Es impossible sentir millor l' amargura de un pare que s' ha de resignar á perdre l' amor de la seva filla, á causa de la situació deshonrosa que li ha creat una ley implacable. Novelli, al final de l' obra, fá una mort assombrosa. La reproducció de la realitat no pot ser mes exacta ni mes emocional. Lo genial actor y 'ls demás artistas que 'l secundaren digníssimament alcansá un éxit de aplausos y llágrimas.

Y era de veure al mateix home interpretant pochos dias després lo *vaudeville: Via Pigalle, 115*. Tot lo qu' en lo drama de Giacometti se 'n aná en emocions fondas, se traduhí en riallas francas y estrepitosas, veyentli reproduhir lo tipo del home supersticiós de la pessa francesa. En aquests contrastos inverossimils se posa en evidencial' assombrosa ductilitat del famós actor italiá, no igualada per cap mes artista.

La pessa *Carabiniere* feta per en Novelli, es una verdadera delícia.

*
**

De la funció que á benefici séu doná ahir á la nit, no 'n podem parlar fins á la senmana próxima. Ho farém ab tant mes gust en quant lo drama *Alelluya* es nou á Barcelona y 'l séu autor senyor Praga, que gosa á Italia de una envejable reputació entre 'ls escriptors de la escola moderna es completament desconegut á Espanya.

LICEO

Ja s' han fixat los cartells obrint l' abono per una serie de funcions de opereta italiana, que comensarán per Pasqua.

La companyia de Crescenzo Palombi, que las pren al séu càrrech, es nova á Barcelona. Entre

'ls artistas hi figuran Glulia Palombi, Maria Romano y Celeste Ballesi, sopranos, y 'ls Srs. Felice Tati, Giulio Fari y Ernesto Urbano, tots los quals gosan á Italia de merescuda fama.

Y entre las obras del séu repertori s' hi contan las tituladas *«Il venditore di ucelli»*, *«La principessa di Trebisonda»*, *«Primo reggimento usari»*, *«Babolino»*, *«Cristóforo Colombo»* y *«Fracassa»*, novas á Barcelona; *«Marina»*, de Arrieta y *«La gran-vía»*, de Chueca.

Veurem si ab aquests atractius logra animarse per últim lo *Gran Teatro del Liceo*.

LIRICH

Es sensible que 'l públich que acut á la taquilla se veja privat de assistir á las audicions de *música di camera* que 's donan en aquest teatro.

Jo no dupto que ab lo séu entussiasme contribuiria á aumentar las ovacions que cada dijous y cada diumenje alcansan los notables artistas Albeniz, Arbós, Agudo, Galvez, Ibarguren y Rubio al interpretar de una manera acabadissima las selectas pessas dels programas.

¡Lástima gran que 'ls que avants que tot haurian de preocuparse de propagar aquest element de cultura musical, hajan adoptat un criteri restrictiu que tanca las portas del teatro á molts filarmónichs que ab gust hi assistirian.

ROMEA

Dilluns vá estrenarse un monólech, escrit en castellá y en vers per lo distingit escriptor D. Joseph Amat. Se titula *Fantaseando*, y abunda en primors literaris y en quadratura escénica, acusant la má de un escriptor de rassa y de un autor d' experiencia.

L' obra sigué justament aplaudida.

TIVOLI

Garín ha ressucitat, á càrrech de las Sras. Jacquemot y Fábregas y dels Srs. Bugatto, Mestres y Miró. L' obra de Bretón ha trobat l' éxit entussiasista de sempre.

També s' ha vist molt aplaudida l' ópera *Orfeo* de Gluck, que canta de una manera notable la senyora Verghés, ja restablerta de la séva indisposició.

*
**

Demá dissapte, se posará per primera vegada en aquest teatro la preciosa ópera de Weber *Der Freischütz*, gran regalo pels filarmónichs.

Obras de aquesta importancia acreditan l' acertada direcció del Tivoli.

NOVEDATS

Continuan ab éxit las representacions de *Jesús de Nazareth* de 'n Guimerá. Y l' éxit anirá creixent encare, desde que 'l bisbe Catalá, ha tingut á bé fer la propaganda, per medi de una pastoral.

—¡Que Deu li pagui!—dirá l' empresa de Novedats.

*
**

GANGAS

D' Arcalde ara ja no n' es, pero pel cas tant se val: ¡mentres al home no 'l treguin d' impressor municipal!...

La senmana s' estrenà passada un graciós monólech del Sr. Barbany (Pepet del Carril) titulat *¡Per massa!* que sigué interpretat ab acert per la Srta. Sala. Lo públich hi rigné; la intérprete sigué aplaudida y l' autor cridat á las taulas.

Dilluns próxim celebra 'l séu benefici 'l Sr. Pigrau, posantse en escena *Jesús de Nazareth*. Dadas las simpatías ab que conta l' intelligent actor, no es difícil augurar que tindrà un plé de debó.

CATALUNYA

Dimars s' estrenà *El traje misterioso*, lletra dels Srs. Curros y Lorente y música del mestre Saco del Valle.

L' obra va passar.

Afortunadament *El duo de la Africana y La casa de baños* donan interés á las funcions, y apart de aixó la empresa prepara verdaderas novedats que cridarán l' atenció del públich.

GRAN-VIA

Arribo tart per parlar ab la deguda extensió del magnífich drama del Sr. Perez Galdós, representat á benefici de la Sra. Mena. Aplassemho, donchs, per la senmana próxima, limitantnos á consignar que ha tingut un gran éxit, digne en tots conceptes de la fama de que venia precedit.

CIRCO EQUESTRE

L' obra de Offembach *Orfeo en los infiernos* serà sempre ben rebuda, per revelar lo geni de aquell célebre compositor. No té res d' extrany que haja trobat avuy la mateixa acullida que vinticinch anys enrera, quan se posava en escena á tot pasto. La companyía Cereceda l' interpreta bé y la presenta ab molta propietat y riquesa.

Orfeo y La espada de honor fan funció plena.

N. N. N.

¿QUI NO JUGA?

Si escoltas una estoneta 't probaré car lector com, sens *tímbas* ni *ruleta*, no hi ha ningú en eix planeta que no sigui jugador.

Aixís veus com lo galan, que possa cada vesprada fent la *ronda* á sa adorada, á *bitllas* está jugant.

Que 'l cortesá que ab sas tramas enreda ab garbo y salero á las donas, sens *tablero*, passa 'l temps jugant á *damas*.

Que 'l que ment á tort y á dret armant per tot grans tabolas, al fer correr moltes *bolas* es jugador de *trinquet*.

Que 'l que plé de *curaçau* s' entrebanca al dar dos passos, cada cop que vá de nassos no fá més que jugá al *cau*.

Lo gomós que 's creu ser curro y á las nenas vá al detrás, que está jugant compendrás á la *mona* ó potsé al *burro*.

La noya que al séu promés despedeix dantli *codillo*, si bé ho miras, al *tresillo* está jugant y á res més.

Lo govern que cada día allista mils de soldats, al fe 'ls *quintos* á *grapats*

deu jugá á la *lotería*.

Y 'l sereno que essent ruch picant pórtas es desnuca com que sempre *truca y truca*, acaba per jugá al *truch*.

Aquell sastre que 'ls dinés exigeix á un parroquiá, posantlo en *jaque*, está clá que ha de jugá al *ajedrez*.

El que un bitllet al comprar per sort, la primera logra fa, si al poch se mort sa sogra, *carambola*, sens *billar*.

Y 'l que á un altre ab foll desvari venta *boleya* á *revés*, jugá á *pilota* en excés sense ser cap pelotari.

Per fi, la que 's creu pescar á un heréu de molt *parné* y á un remendón sabaté al últim s' ha de entregar, li diu tothom, quan se casa, que *sabatera* ha quedat, lo qual vol dir que ha jugat sense guanyar ni fer *basa*.

Ja veus, donchs, ab la estoneta que he parlat, amich lector, com sens *tímbas* ni *ruleta*, no hi ha ningú en eix planeta que no sigui jugador.

J. V. PONS.

Continua 'l trángul en l' Ajuntament de Gracia.

Lo descubrimet de las informalitats y 'ls gatuperis que havia de donar lloch á que 'l secretari Sr. Calvo sapigués quantas son quinze, ha produhit un resultat que ningú se l' esperava.

Lo Sr. Calvo á dreta lley havia de ser suspés d' empleo y sou, pera respondre de las irregularitats manifestas en lo llibre de actas del qual ell sol es responsable. Donchs bé: l' arcalde de Gracia, lluny de suspendre'l, va facilitarli fondos perque efectués un viatge rápit á Madrit, y d' allí n' ha portat una Real Ordre manant obrir expedient per averiguar la verdadera nacionalitat del Sr. Pons y Sans, qu' es l' autor de las denuncias que han posat de relleu aquella administració desquiciada.

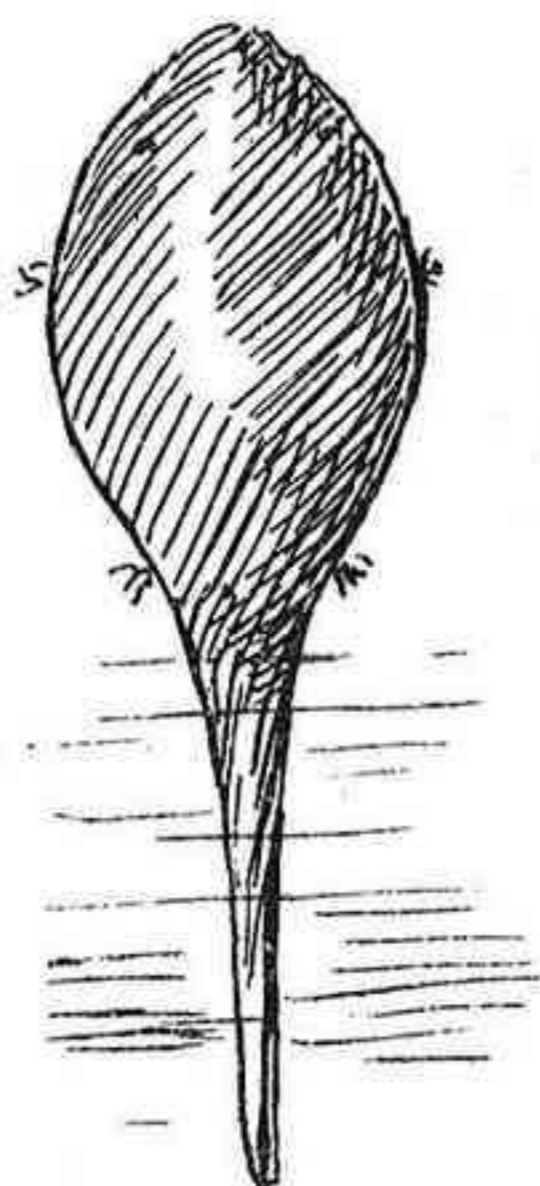
May s' havia vist un escándol semblant.

Si 'l Sr. Pons y Sans es francés, com diuhen, la vila de Gracia haurá de agrahir á la Fransa, que s' hajan evidenciat las immoralitats dels funcionaris espanyols que disfrutan lo feudo de aquella població que ab tot y anomenarse Gracia, no pot ser més *desgraciada*.

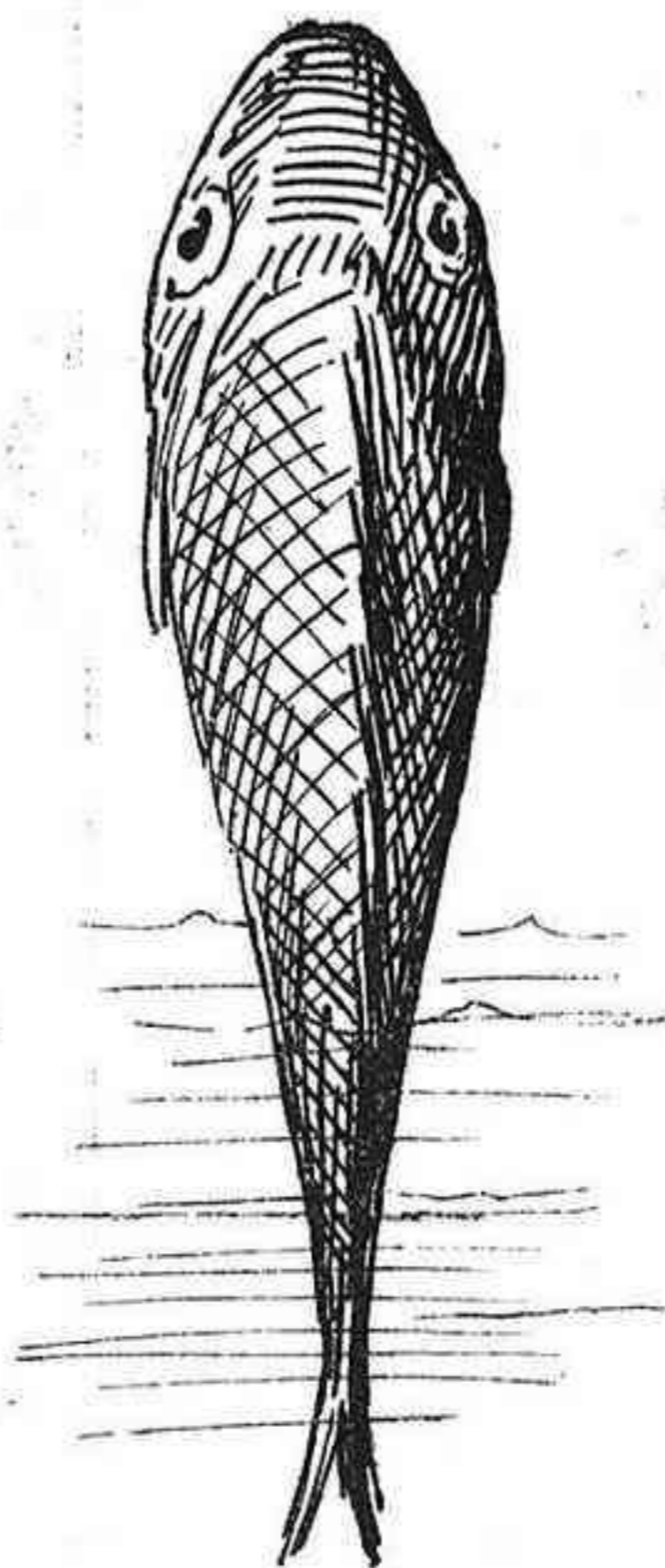
En cambi, res tindrà que agrahir al govern espanyol, desde 'l moment que intenta treure de joch al denunciador de fets molt graves, per evitar que 'l culpable d' ells, tinga de sufrir las conseqüencias de la seva conducta.

La villa de Gracia dice' que antes quiere ser francesa, que verse en manos de Calvo y otras gentes sin... etcétera.

«NUEVA LABOR PENINSULAR» — SEMBLANSAS

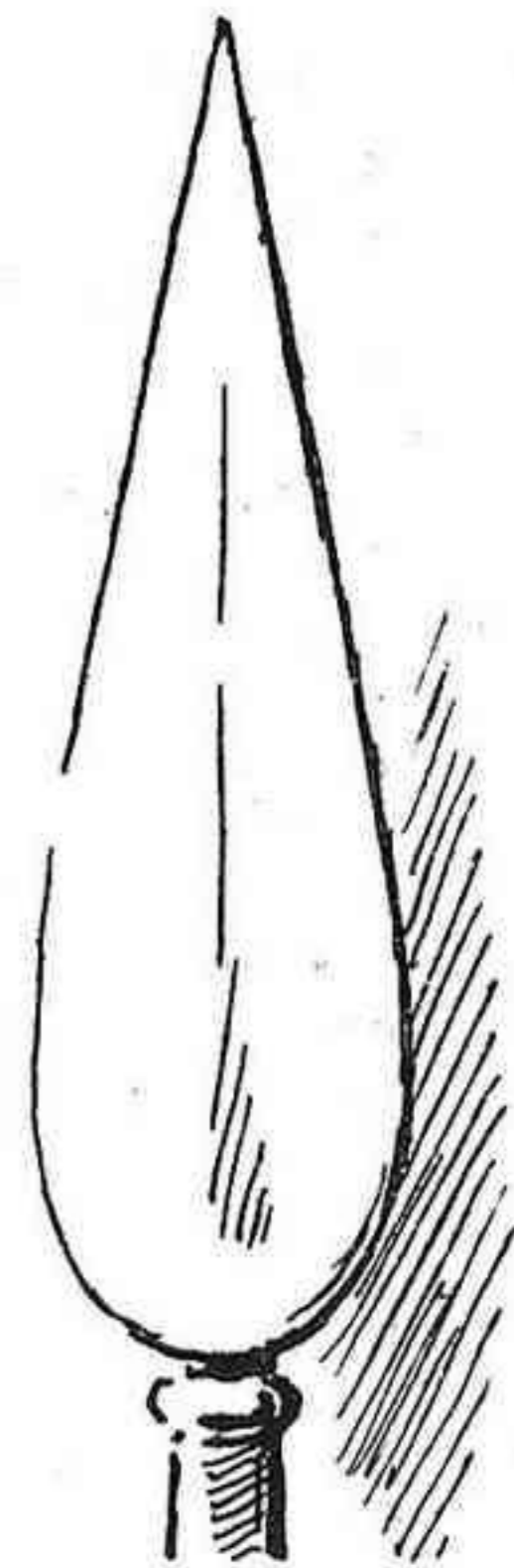
Caps-grossos de surtidor.

Llubarrets.

Naps.

Punxas de llansa

LO CIGARRO ORIGINAL.
(Es copia del natural)

Y'l tolle-tolle es general en la vehina població.

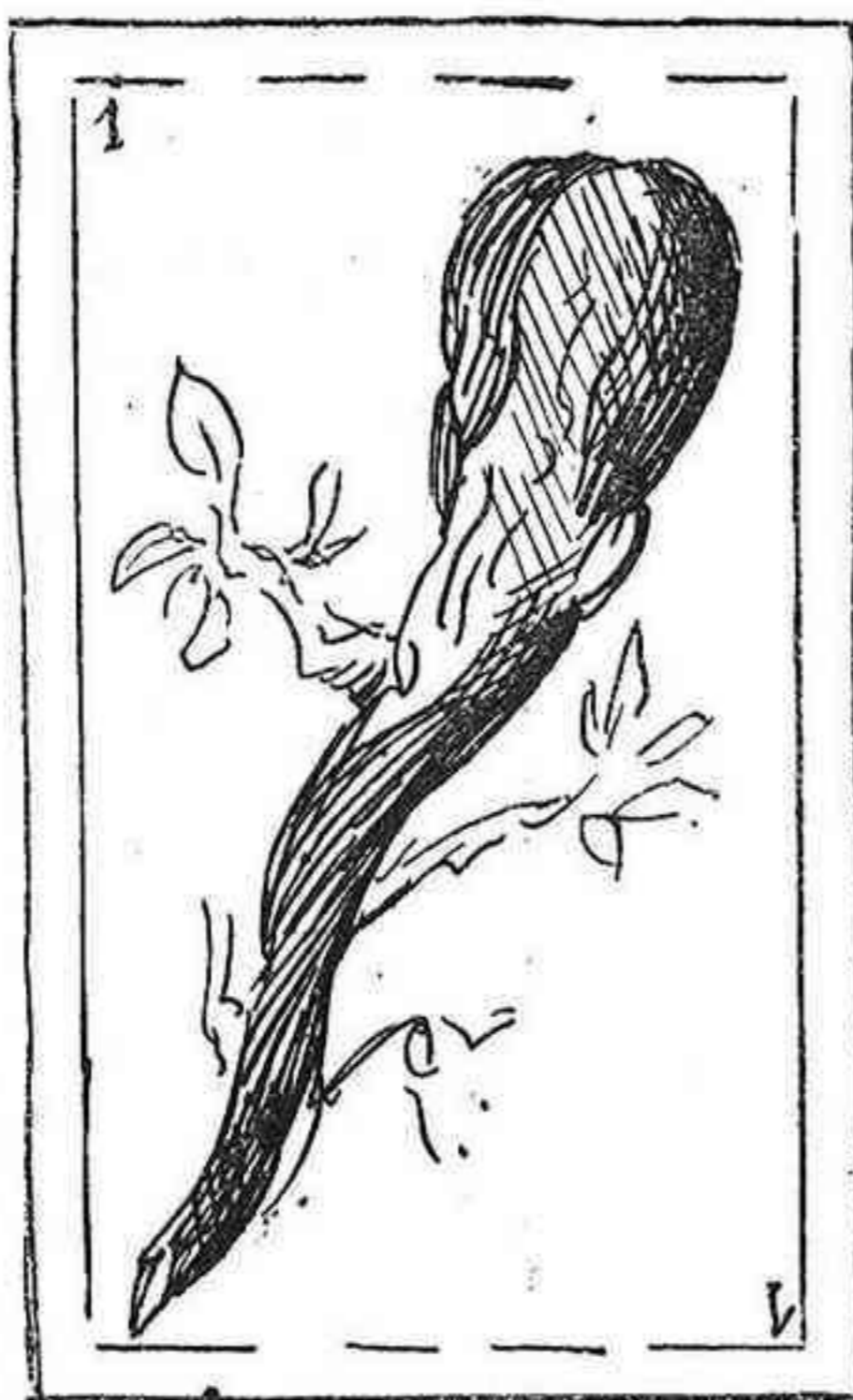
En la sessió de la setmana passada, com en l'anterior, va faltarse obertament a la llei, va trepitjarse 'l reglament, va negarse a regidors que tenian dret a parlar, que fessin us de la paraula... y aixó que 's tractava de abusos flagrants y monstruosos.

Lo públich estava indignat, y 'ls héroes del escándol, l' arcalde y 'ls regidors calvistas, tingueren de desfilir un á un, ab las espatillas guardadas per individuos de la ronda secreta.

¿Se tracta, realment, de apurar la paciència de aquell poble?

Dirigim aquesta pregunta al Sr. Larroca, que tant s' ha distingit en la persecució dels anarquistas.

L' anarquisme está entronizat en l' Ajuntament de Gracia: allí s' administra pessimament; allí 's trepitja la llei; allí 's fa burla descarada de las aspiracions de una població de 60,000 ánimas.

L' as de bastos.

Segons datos fidedignes qu' envia una cigarrera, per aplaná 'ls nous cigarros ho fan d' aquesta manera.

¿Com se comprén la passivitat del Sr. Larroca? ¿Cóm se comprén que no mani practicar una investigació rigurosa? ¿Será possible que desde Madrid li lliguin las mans, porque 'l Sr. Calvo té no sé quin parent en lo ministeri, empenyat en protegirlo y en donarli carta blanca, per deixar calvos á tots los graciencchs?

Sr. Larroca: avants que totas las influencias es la justicia.

Pel bé que li volém, no s' exposi perdre en un instant lo bon concepte que ha sapigut guanyarse.

Sr. Larroca: pensí que l' ocasió la pintan *calva*.
¡Alsa, home, aprofitila!

Lo número extraordinari que ha de publicar demà dissapte 'l meu company *La Campana de Gracia*, tinch entés qu' es verdaderament notable.

Els ho dich perque no s' adormin y no 's quedin sense.

En *El Noticiero Universal* he tingut ocasió de llegirhi la següent notícia, sumament curiosa:

«Aquest dematí un frare franciscá qu' estava allotjat en una casa de dormir del carrer de Sant Carlos (Barceloneta), ha denunciat que un criat seu havia desaparecut en companyia de una cantitat en metàlich y alguns objectes de us propi.

»Lo denunciant que manifestá ser francès, digué que perdonava al criat infiel, interesantse tan sols per saber lo seu parader.»

* * *

¡Y qué ben retratat está 'l frare franciscá en la precedent notícia!

Los frares de la seva ordre no poden tenir diners, y á pesar de tot, ell ne tenia. La proba que 'ls hi han robat.

Los frares han de perdonar las injurias que se 'ls infereixen; y ell diu qu' efectivament, lo perdona; pero al mateix temps lo denuncia á la justícia.

Mónita frailuna.

No sería mal que 'l jutje, pagantlo ab la mateixa mónita, fiqués lo dit dintre de la mànega de la toga, y li digués:

—Pare Fulano: lo qu' es per aquí no ha passat.

GRANADA PINTORESCA

Pati del Albaizin (De E. Rodriguez)

Diu un periódich que un estudiant que no té més que 22 anys, es qui s' emporta las subastas de empedrat de alguns carrers del Ensanxe.

Si sent estudiant ja se 'n emporta las subastas ¿qu' es lo que no s' emportará aquest jove, un cop tingui acabada la carrera?

Encare 's discuteix si 'l timbal igualadí que va descobrirse á Lleyda, es ó no 'l famós timbal que assistí á la batalla del Bruch.

Los de Igualada están per l' afirmativa.

Y 'ls de Sanpedor ho negan resoltament.

De aquesta polèmica, únicament una cosa se 'n podrà treure en clar, y es que á só de timbals no na s' agafa la veritat històrica.

Ja va fer bé lo duch de Cambridge de marxar de Barcelona, pocas horas després de haverhi arribat.

Aixís pogué estalviarse un disgust, ja que l' infatigable associació dels Pares de familia, s' havia posat en moviment desde que va saber que viatjava ab lo nom de baró de Culloden.

¡De Culloden! ¡Jesús, María, Joseph!

Lo Sr. Despax va morir á la matinada.

Y á las deu del matí ja hi havia un regidor que 's presentava al arcalde demanant que se li concedís la vara que deixava vacant lo difunt.

Aquest regidor, sino estich mal informat, es lo Sr. Cuchillo.

Aixó si qu' es posar lo *cuchillo* al coll dels morts y dels vius.

Lo Sr. Collaso se proposa activar lo projecte de construcció de un nou cementiri, destinat á Barcelona y als pobles del Plá.

Aixó vol dir que no podentse fer l' unificació en vida, se farà en mort.

Pero vol dir ademés un' altra cosa, y es que 'l cementiri de Monjuich, qual emplacament vá escullir l' administració del Sr. Rius y Taulet, no pot aprofitarse á causa de las condicions especials de aquell terreny.

Aném prenent nota de las gangas proporcionadas al erari municipal per aquella administració tan rumbosa y tan fecunda en iniciativas.

¡Fins al cementiri ja hi hem arribat!

Ha cridat aquests dias l' atenció del públich un retrato del Sr. Nicolau, que ha estat exposat en la botiga *Ciudad de Bombay* del carrer de Fernando.

Obra deguda al jove artista Sr. Torras, li ha valgut moltes felicitacions, á las quals hi uním la nostra.

En una tertulia se parla de matrimonis, condemnantse la tendencia de la major part dels joves de avuy dia que 's dedican á cassar bons dots, com si 'l sant sagrament no sigués altra cosa que un negoci.

—Donchs jo—exclama un jove—'m casaré sense diners.

Coro general de senyoras:

—¡Aixó es noble! ¡Aixó es digne!... ¡Aixó parla molt en pró de la dignitat de vosté!

Lo jove desvaneix aquella atmósfera saturada de alabansas exclamant:

—Senyoras: sens dupte no m' hauré explicat prou clarament. Al dir que 'm casaré sense diners, vull significar, que jo no donaré 'l cop de cap sinó quan ja no tingui ni un céntim.

Barcelona.—A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.

LOPEZ-EDITOR, Rambla del Mitj, número 20, Llibreria Espanyola, Barcelona.—Correu - Apartat, número 2.

EL PRACTICÓN

TRATADO COMPLETO DE COCINA
AL ALCANCE DE TODOS
Y APROVECHAMIENTO DE SOBRAS
por **ANGEL MURO**

Un tomo en 4.º de 960 páginas.

„Pesetas 5!!

JOYA LITERARIA

◆ DOLORES ◆

por **FEDERICO BALART**

Un tomo Pesetas 3

Lujosamente encuadernado Pesetas 5

Obra maestra de B. PÉREZ GALDÓS

LA DE SAN QUINTÍN

Precio 2 pesetas

SORTIRÁ AVIAT

REVELACIONES

Clau misteriosa per descobrir secrets, fabricada al taller del especialista escriptor festiu

M. FIGUEROLA ALDROFEU

Valdrá 2 rals.

Demá dissapte gran número **EXTRAORDINARI**
DE

LA CAMPANA DE GRACIA

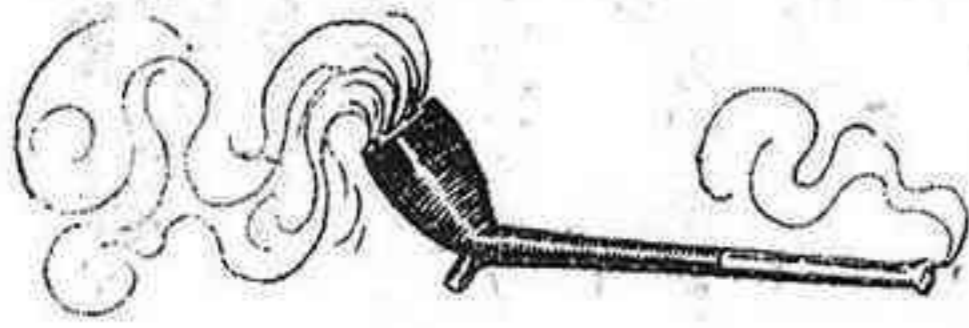
EXPLENDIDES DE DIBUIXOS

TEXT D' ACTUALITAT

Preu 10 céntims

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevol de ditas obras, remetent l' import en llibransas del Giro Mutuo, o bé, en sellos de franqueig al editor Lopez, Rambla del Mitj, 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu franca de port. No responém d' extravios, no remetent ademés 3 rals pel certificat. Als corresponsals de la casa se 'ls storgan rebaixas

JOAN LLISSAS

¿Qui no 'l coneix á Barcelona?

En los varis rams á que 's dedica, es una verdadera especialitat.

Ha treballat en despatxos de notaría.

Ha sigut actor y ha cantat, y no li han faltat éxits y aplausos.

Es caligrafo peritíssim y si alguns l' igualan, poch's serán los que en aquest género l' aventatjin.

Cassa, pesca, colecciona y aquilota boquillas y pipas ab notable inteligencia.

Y finalment, balla.

Aquest es lo séu fort. Tractantse d' alzar la cama y fer cabriolas ¿qui es capás de posarse al devant, ni siquiera al costat del popular Llissas?

La séva reputació de *quadrillista* es ja antigua. No es un saltimbanqui adozenat, que arranca aplausos fent contorsions raras, sino un verdader *artista* que admira per la séva lleugeresa y per la dignitat que sab imprimir á las sévas evolucions.

Molts bailarins del antich *Mabille* y del actual *Moulin Rouge* de París, considerats en aquest género com insuperables, podrian pendre llisóns del simpátich Llissas.

Las fotografias que adornan aquesta plana donan una idea de la varietat dels séus traballs y de sas numerosas y celebradas creacions coreográficas.

